

LUDVÍK

Barbora Stibůrková

je slyšet křik

jekot malého dítěte

narozeného pod májovými hvězdami

těmi překrásnými květnovými hvězdami

má něžnou růžovou kůži

v kolébce z nejjemnějších růží

tam na konečné

leží dítě a bomba

maminka dítěti tiše šeptá

když klade mu do malých úst piškot

pravdivý příběh Antonie Pařízkové,

lehké holky s dobrým srdcem

z modrého zápisníku

utíkají praštěné pohádky

o osamělém létajícím talíři

o chrabrém stříbrném rytíři

dítě roste sílí ptá se

kam ve dne mizí ukradený měsíc?

a kde se schová v noci červená hvězda?

do jaké země zavane mě vítr?

hraje si a sní dítě

dumá kam rozhodí síť

zda do vysoké politiky

či se sešitem bude psát

cestopis s jezevčíkem

netuší, že pozná cenu míru

že zažije psí život

v Německu jaro, u Indiánů léto

že bude mít ženu a dva syny

všude potká lidi

pozná, kde teče krev a nafta

ve spolku bude snídat vajíčko

a zemře v Itálii